

Nr 56

Jordbruksutskottets betänkande i anledning av motion angående bestämmelserna om underrättelse till sakägare vid förordnanden enligt naturvårdslagen.

I motionen 1971:503 av herr Andreasson (c) har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en översyn av naturvårdskungörelsens bestämmelser om underrättelseformen för sakägare, så att största möjliga garanti ernås för att samtliga sakägare erhåller kännedom om utfärdade förordnanden enligt naturvårdslagen.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från statens naturvårdsverk. Se bilaga till detta betänkande.

Utskottet

När länsstyrelse i anslutning till bildande av naturreservat meddelar föreskrift enligt 8–10 §§ naturvårdslagen eller meddelar förbud enligt 11 § samma lag mot vidtagande av åtgärd som strider mot syftet med ifrågasatta reservatföreskrifter skall enligt 6 § kungörelsen (1964:825) om tillämpning av naturvårdslagen (naturvårdskungörelsen) underrättelse därom ofördröjligen införas i länskungörelserna och tillställas varje känd sakägare vars rätt berörs av beslutet. I den mån så befinns erforderligt skall beslutet även kungöras i tidning med spridning inom orten eller tillkännages på annat lämpligt sätt. Enligt 11 § i samma kungörelse stadgas bl. a. att nyssnämnda bestämmelser rörande underrättelseförfarandet skall äga motsvarande tillämpning i fråga om förordnande enligt 15 § eller 19 § naturvårdslagen till skydd för strandområde och landskapsbild. Dock fordras i dessa fall ej att särskilda underrättelser tillställs sakägarna.

Stadgandet att särskilda underrättelser ej behöver tillställas sakägarna kritiseras i motionen 1971:503, vari framhålls att betydande risker föreligger för att ej samtliga sakägare i förekommande fall erhåller underrättelse om meddelat förbud enligt nu aktuella lagrum. Detta kan enligt motionärens mening medföra svåra konsekvenser för berörda personer och måste betecknas som synnerligen otillfredsställande från rättssäkerhetssynpunkt. I motionen hemställs därför om en översyn av naturvårdskungörelsens bestämmelser om formen för underrättelse av sakägare i syfte att ernå största möjliga garanti för att samtliga sakägare erhåller kännedom om utfärdade förordnanden enligt naturvårdslagen.

Utskottet delar givetvis motionärens uppfattning att det är önskvärt att informationen beträffande här avsedda förordnanden enligt naturvårdslagen verkligen tränger fram till berörda parter. Innehållet i den nu

aktuella bestämmelsen i naturvårdskungörelsen och uttalanden som gjorts av tredje lagutskottet vid 1966 års riksdag i samband med behandlingen av motion i hithörande ämne (3LU 1966:50) ger vid handen att särskilda underrättelser i åtskilliga fall bör tillställas kända sakägare, t. ex. när endast ett fåtal markägare berörs eller då det med hänsyn till pågående byggnadsverksamhet är av särskild vikt, att viss eller vissa markägare utan dröjsmål får kännedom om förordnandet. Ofta innebär emellertid ett strandskydds- eller landskapsskyddsförordnande enbart förbud mot byggnad inom område, där det redan krävs byggnadslov för byggnaden. Byggnadsnämnden skall i sådant fall vid prövning av ansökan om byggnadslov beakta förordnandet. I sådana fall kan intresset av att varje enskild sakägare nås av underrättelse, såsom bl. a. statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet anfört i interpellationssvar den 27 maj 1970 i förevarande fråga, vara mindre påtagligt. Det kan emellertid enligt utskottets uppfattning finnas skäl att se över föreskrifterna om underrättelseförfarandet. Som naturvårdsverket anför i sitt yttrande över nu förevarande motion kan dock förutsättas att naturvårdskommittén med utgångspunkt från hittills vunna erfarenheter av naturvårdslagets tillämpning kommer att pröva även detta spørsmål i samband med sin pågående översyn av naturvårdslagstiftningen. Med hänsyn härtill finner utskottet inte påkallat att föreslå någon särskild riksdagens åtgärd i anledning av motionen.

Utskottet hemställer således

att riksdagen lämnar motionen 1971:503 utan åtgärd.

Stockholm den 9 november 1971

På jordbruksutskottets vägnar
ERIC MOSSBERGER

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit: herrar Mossberger (s), Persson i Skänninge (s), Hedin (m), Hedström (s), Jonasson (c), Magnusson i Grebbestad (s), Wirtén (fp), Augustsson (s), fru Lindberg (s), herrar Takman (vpk), Johansson i Holmgården (c)*, Berndtsson i Bokenäs (fp), fru Sundberg (m), herr Kristiansson i Harplinge (c)* och fru Theorin (s).

* Ej närvarande vid justeringen.

Yttrande över motionen 1971:503**Statens naturvårdsverk (21.4.1971)**

Naturvårdsverket framhåller att verket har, bl. a. i yttrande till justitieombudsmannen den 24.10.1969, framhållit vikten av att markägarna informeras om förordnanden enligt naturvårdslagen. Det måste dock även åvila varje markägare att i rimlig utsträckning hålla sig underrättad om de bestämmelser som berör hans fastighet. Valet av tillvägagångssätt vid underrättelse om förordnande enligt 15 och 19 § naturvårdslagen (s. k. strandskydds- resp. landskapsskyddsförordnanden) betingas enligt verkets åsikt bl. a. av antalet berörda sakägare. Vid ett mindre antal är det möjligt att underrätta var och en särskilt, medan ett sådant tillvägagångssätt skulle innebära en mycket stor omgång då ett stort antal sakägare berörs.

Naturvårdsverket utgår från att de sakkunniga för översyn av naturvårdslagen med utgångspunkt från hittills vunna erfarenheter kommer att pröva även nu ifrågavarande bestämmelser.

